HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

בשוגג שלא ידע שהן מעות מעשר שני יחזרו דמים למקומם כופין המוכר להחזיר הדמים למקח טעות הוא שאילו ידע שהן מעות מעשר לא היה לוקחה בטריחת ליה מילתא להוליכה לירושלים ומעות הוה ניחא ליה לאתויינהו: **במקום.** בירושלים דכתיב (דברים יב) אל המקום אשר יבחר וגו': **גד"ת.**

ממזיד קתני: **נפש שלמים.** שכן דרך בהמות שנקנות בכסף מעשר ליקרב שלמים כדילפינן להו בתמורה (דף פב.) **אם** אם **ואכלת** אם[1] **ומעשר** כתיב **ואכלת** אם:[2] **לאוזן.** שלקחה לאוכלה מוך למקום: **בין שוגג** לאו למתכוין להוליך קתני דא"כ לאו שוגג הוא והאי מתכוין דקתני ממזיד קתני והכי קתמר אבל לקחה נפש מולין ממזיד דידיה מתכוין להוליך מעשר לחולין הוא בין שוגג בין מזיד יחזרו למים למקומם שוגג משום דמקח טעות הוא ומזיד דקנסי ליה למוכר כדאמרת לקמן[3] דלאו עכברא גנב אלא מורח גנב: **ממזיד קידש.** דכיון דליכא טעות משום קנסא לא אמרי רבנן לדיבעול: **אמר ר' אלעזר.** מתניתין ליכא למיקנסיה כלל דאמר יודעת כו' ולא נתכוונה להוליכו לחולין אבל ודעה על לפני עור לא תתן מכשול (ויקרא יט) דיודע שהלוקח מתכוין לאוכלה בעירו: **והרי בהמה טמאה דאדם יודע בו'.** למימר כי שקיל להו למעות מדעתא דלסוקיניהו לירושלים שקיל להו ותני יאכל כנגדן הלוקח יקח מעות מזלו וימכר כל מקום שהמעות ניד מוכר יהו מחוללות על גלו ויעלם ויאכלם בירושלים: **אלא מפני שהשה חבירה עסקינן דידעה.** שאין מעשר שני מתחלל ע"י קידושי ועולה ואוכלתן אבל סתם מוכר לא ידע שאין מעשר מתחלל על בהמה טמאה: **כי הסם.** כדלמטן גבי לוקח בהמה טהורה מזיד[4]:

כשברח

ואם לקח **בשוגג יחזרו דמים למקומם.** פי' בקונט' דכופין המוכר להחזיר הדמים למקח טעות הוא שאילו ידע שהן מעות מעשר לא היה לוקחה בטריחת ליה מילתא להוליכה לירושלים ומעות הוה ניחא ליה לאתויינהו וא"ת מה קנס הוא למוכר כהך מלרבה ריוח הוא לו שיפטר לעלות לירושלים כי המעות של מעשר שני אין בידו כיון דלמרינן יחזרו למקומם וי"ל דולמי קנס הוא לו מה שאנו אומרים יחזרו דמים למקומם דבלאו הכי מקח המקח יכולים לפוטרו מלהעלות המעות לירושלים שהיינו מצריכים הלוקח לאכל קדושת מעות המעשר שניד המוכר מאחר שהמוכר לפנינו והיה הלוקח מעלן לירושלים והיינו דפריך ליקנסיה ללוקח שיאכל כנגדן בירושלים ויאכל עליהם קדושת מעות המעשר שניד המוכר:

במזיד תעלה ותאכל במקום.

וקשה כמאן אתיא כך גרייתא אי כרבנן הא אמרי[5] אין מתחללין אפי' לדיעבד ואי כר' מאיר אפי' לכתחילה מחללין דהכי איתא בתוספתא דמסכת שביעית (פ"ו) דקתני אחד שביעית ואחד מעשר שני מחללין על חיה ועוף ועל הבהמה בעלת מום והא דקתני לעיל מתחללין במלתיה דר"מ דמשמע דיעבד משום רבותא דרבנן נקטה לאשמועינן דאפי' דיעבד אין מתחללין ואומר ר"י דאפי' כרבנן ולכך מתחלל הכא על בהמה דמיירי בתמימה דחזיא לשלמים ויצית לאותה לירושלים ויאכלה בתורת שלמים[א] והתם מיירי בבעלת מום דלא חזיא לשלמים ולכך אין מתחלל בדיעבד גזירה שמא יגדל עדרים עדרים והכי נמי איתא בתוספתא דמעשר שני[ב] דהך גרייתא דקתני במילתיה דרבי יהודה אם היתה בעלת מום או שהיו פירותיו טמאין אין בשוגג אין במזיד יחזרו דמים למקומם ומפיהיא דהגזל קמא (ב"ק דף נ:) דקאמר זיין בהמה וממטו לה התם שמא מתיא כר' מאיר דאמר מותר לאכל

כשברח

אבל במתבואין להוציא מעות מעשר שני לחולין. פי' בקונטרס שלקחה לאוכלה מוך לירושלים אין שוגג ולא מתכוין להוליכו לחולין קאי דאם כן לאו שוגג הוא והאי מתכוין דקתני ממזיד קאי וא"ק אבל לקחה נפש מולין ממזיד דידיה מכוין להוליכו מעשר לחולין הוא אין שוגג אין מזיד יחזרו דמים למקומם שוגג משום דמקח טעות הוא ומזיד דקנסינן ליה למוכר כדאמרינן לקמן לאו עכברא גנב אלא מורח גנב ופריך והאמן תנן ר' יהודה אומר במזיד קידש כיון דטעות ליכא למימר משום קנסא לא אמרי רבנן לדיבעול כי הכא דאמרינן יחזרו דמים למקומם אמר ר' אלעזר מתני' ליכא למיקנסיה כלל דאמאי יודעת כו' ולא נתכוונה להוליכו לחולין הוא דמעשר מתחללות על הבהמה וחולין הן בידו ועובר על לפני עור לא תתן מכשול שהרי יודע הוא שהלוקח מתכוין לאוכלה בעירו כך פירש הקונטרס וקשה מדלא לתני ברישיה עסקינן שפי' שהלוקח מתכוין לאכלה חוץ לירושלים ועוד קשה מי' לפני עור לא תתן מכשול ליכא הכא הלא אם לא כלמרינן פ"ק דמסכת ע"ז (דף ו:) ועוד קשה דמשמע מתוך פירושו שהבהמה נתפסת בקדושה והמעות נתחללו וכי משום קנס נאמר יחזרו דמים למקומם והמוכר יאכל הבהמה חוץ לירושלים וליכא למימר שיחזור ויאכל לוקח קדושת הבהמה על מעותיו דהא מרבי יהודה קיימא דסבר לקוח בכסף מעשר אינו נפדה[ג] דלא חלים למפסק פדיונו ועוד קשה מי' פריך והאמן תנן רבי יהודה אומר קידש אין לו למיפרע כלל דהכא לוקח אמר בפירוש שלא יוליכנה לירושלים אבל הכא האשה אומרת שתוליכנו לירושלים לכך פר"י אבל במתכוין להוליך מעות מעשר שני לחולין כלומר שהתנה עם המוכר שלא תאכל קדושת המעות על הבהמה אלא יהו[ד] בקדושה ועל המוכר להעלותן לירושלים והיינו מתכוין להוליך מעות מעשר שני לחולין שהקדושה לא תחול על בהמתו יחזרו דמים למקומם דמייתינן שמא יאכלם המוכר חוץ לירושלים שהוא סבור המוכר דפקע מיניה קדושת מעשר שני ומע"ג שפירש לו הלוקח קסבר שאין לוקח להפקיע קדושת המעות כיון שמכר לו דבר הרשוי להתאכל והשתא פריך שפיר והא תנן במזיד קידש ומעות לא נתחללו ומצי לאקשויי להו דיד האשה וסמכינן עלה שתעלה לירושלים הכא נמי למה המוכר נטל יעלם המוכר לירושלים ויאכלם בקדושת מעשר ומשני האשה אומרת יודעת כו' אבל הכא המוכר סבור שאינו יודע לפי שמוכר לו דבר הרשוי להתאכל עליו וקסבר שלא הועיל תנאי של לוקח ויעלו לחולין ואם נאמר לו שיוליכם לא ימלין לנו:

מתקיף לה ר' ירמיה **והלא בהמה טמאה.** שאינה רשויה להתאכל עליה מעות ואפילו הכי קאמר יאכל כנגדן ולא אמריכן יאכל כנגדן רוצה לומר (ו) והלוקח

ואם לקח בשוגג יחזרו דמים למקומם במזיד תעלה ותאכל במקום אמר רבי יהודה במה דברים אמורים במתכוין ולקח תחילה לשם שלמים אבל במתכוין להוציא מעות מעשר שני לחולין בין שוגג בין מזיד יחזרו דמים למקומם והאנן תנן[ו] רבי יהודה אומר במזיד קידש[ז] אמר רבי אלעזר אשה יודעת שאין מעות מעשר שני מתחללין על ידה ועולה ואוכלתו בירושלים מתקיף לה ר' ירמיה והרי בהמה טמאה עבדים וקרקעות דאדם יודע שאין מעות מעשר שני מתחללין עליהן[ז] ותנן[א] אין לוקחים בהמה טמאה עבדים וקרקעות במעות מעשר שני[ז] אפי' בירושלים ואם לקח יאכל בנגדן[ב] אלא הכא באשה חבירה עסקינן דידעה אמר מר אם לקח יאכל בנגדן [א] ואמאי יחזרו דמיו למקומם כי התם[ב] אמר שמואל

כשברח

ו) לעיל נב: [בכורות ט:], ז) [בכורות שם], ג) מעשר שני פ"ק מ"ז, ד) [בדפו"ר ליתא לפני, וברש"ל מוחק בירושלים. וכן ליתא במשנה מעש"ן], ה) [בכת"י נוסף: בירושלים, וכ"ה בכמ"ס], ו) [דברים כו, ז], ז) [שם יד, כו], ח) [ע"ז], ט) [בלפי דיש להוסיף: במתכוין להוליך מעשר לחולין. הכ"ה מדעסו"ת, ע"ש], י) [מוכה מ:], כ) [פרק ג הלכה ט"ו], ל) [וע"ע היטב תוס' סוכה מ: ד"ה שמא יגדל], מ) [מע"ש פ"ג מ"ו, ע"ש], נ) [בדפו"ר: בקדוש, ונדל"ל בקדושתן], ס) [בדפו"ר: ועל כרחך, ול"ה כרש"ו], ע) [בדפו"ר: לממ', ונדל"ל לממילן], פ) [עיין לעיל כג ע"ב], צ) [וע"ע תוס' ב"ק סה: ד"ה הוא לממר ותוס' סוכה נט. ד"ה משום], ק) [יבמו ע"ש ותשלי"ל לשלמא כיבמ"], ר) [תיבת לאו ליתא בש"ס ויתכן שהיא ט"ס, או שצ"ל ומיהו לאו [כלומר הוא דהכי] כדס], ש) [כרש"י טהורה, לממנם עי' הגהות הגר"מ ול"ג], ת) [ב"ק ד' ע"ב ותוס' ד"ה משום], א) [יתכן ע"ל ותוספי' דלקמן], ב) [תיבת לאו ליתא בש"ס ויתכן שהיא ט"ס, או שצ"ל ומיהו לאו [כלומר הוא דהכי] כדס], ג) [כרש"י טהורה, לממנם עי' הגהות הגר"מ ול"ג], ד) [ב"ק ד' ע"ב ותוס' ד"ה משום], ה) [ב"ק ד' ע"ב ותוס' ד"ה משום], ו) [בכורות שם], ז) [בכורות שם], ח) [בכורות שם], ט) [בכורות שם], י) [בכורות שם], כ) [בכורות שם], ל) [בכורות שם], מ) [בכורות שם], נ) [בכורות שם], ס) [בכורות שם], ע) [בכורות שם], פ) [בכורות שם], צ) [בכורות שם], ק) [בכורות שם], ר) [בכורות שם], ש) [בכורות שם], ת) [בכורות שם], א) [בכורות שם], ב) [בכורות שם], ג) [בכורות שם], ד) [בכורות שם], ה) [בכורות שם